

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2022 și a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 22 iulie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Bejenuță Maximus Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 01.12.2020-22.07.2021
2. instanța de apel: 16.08.2021-25.01.2022
3. instanța de recurs: 17.05.2022 - 14.09.2022

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 22 iulie 2021, Bejenuță Maximus Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, la închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei numite lui Bejenuță Maximus s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an și nu va fi executată dacă în perioada de probațiune fixată condamnatul Bejenuță Maximus nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și respectarea condițiilor, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Conform art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal, s-a obligat Bejenuță Maximus ca pe perioada de probațiune fixată să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că la data de 19 mai 2020, aproximativ la ora 03 și 40 min., Bejenuță Maximus, aflându-se pe str. Xxxxx, din mun. Chișinău,

urmărind scopul sustragerii bicicletei de modelul „Btwin” ce aparține lui Chirtoacă Andrian și era pe aleea aceleiași străzi, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind survenirea acestora, deschis a sustras bicicleta acestuia, care valorează 3000 lei, a urcat pe ea și s-a deplasat într-o direcție necunoscută, cauzându-i lui Chirtoacă Andrian daună materială în mărime de 3000 lei.

Corespunzător ordonanței de învinuire și rechizitoriului, acțiunile lui Bejenuță Maximus au fost încadrate juridic în temeiul art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, după indicii: *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de judecată a conchis că, învinuirea adusă inculpatului Bejenuță Maximus, ca atare, este întemeiată doar fragmentar, însă acțiunile căruia incorect fiind calificate de către acuzatorul de stat în temeiul art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, necesitând astfel o reîncadrare juridică potrivit art. 187 alin. (1) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul inculpatului Berezovschi Adrian, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie încetat procesul penal pe baza încălcărilor de procedură și anume art. 63 și 275 alin. (3) și alin.(9) Cod de procedură penală și să fie achitat inculpatul Bejenuță Maximus din motiv că acțiunile acestuia nu conțin elementele componente de infracțiune prevăzute la art. 187 alin. (2) Cod penal.

În motivarea apelului, a invocat că, în procesul examinării cauzei de instanța de judecată a stabilit că, în acțiunile lui Bejenuță Maximus nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, fiind recalificate la art. 187 alin. (1) Cod penal, care prevede expres jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.

În susținerea nevinovăției inculpatului Bejenuță Maximus, comunică că nu a existat intenția de a săvârși infracțiunea și că la acel moment când Bejenuță Maximus se plimba în vizorul părții vătămate timp de 40 minute nu a avut intenția să sustragă bicicleta, iar când a venit poliția acesta a sustras bicicleta, astfel organul de urmărire penală nu a dat o apreciere corectă acțiunilor lui Bejenuță Maximus și a camuflat acțiunile acestuia sub formă de infracțiune prevăzută de art. 187, care de fapt nici nu a avut loc. Acțiunile începute ca furt, dacă au fost descoperite de către victimă sau de către alte persoane și au fost continuate de infractor cu scopul însușirii averii sau reținerii ei, se încadrează drept jaf.

Menționează că în procesul confruntării dintre partea vătămată cu inculpatul unde acesta comunică că, eronat a considerat că Bejenuță Maximus a dorit sustragerea bicicletei. În afară de aceasta, dacă de a presupune pentru un moment că Bejenuță Maximus a săvârșit această infracțiune atunci organul de urmărire penală a

calificat incorect acțiunile acestuia și anume urmau să fie calificate în baza art. 187 alin. (1) și nu în 2 lit. f) CP, deoarece din declarațiile părții vătămate la momentul confruntării a declarat că venitul acestuia este de aproximativ 15000 -17000 lei iar suma de 3000 lei la care a fost evaluată bicicleta nu este una considerabilă, ceea ce a fost necesitatea de a raporta noțiunea de considerabilă la situația financiară a persoanei.

La fel invocă faptul că, la data de 18.09.2020, adică peste termenul de 3 luni, Procurorul în Procuratura Municipală of. Buiucani la recunoscut în calitate de învinuit pe Bejenuță Maximus. Prin urmare ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit este datată cu 27.05.2020, iar ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit a fost emisă la data de 18.09.2020, adică peste termenul de 3 luni. Astfel, este evident că Procurorul în Procuratura Municipală of. Buiucani, Gheorghii Varvarici urma să aplice prevederile art. 275 Cod de procedură penală, privind încetarea procesului fapt ce nu a fost aplicată norma nominalizată. Este evident că odată cu expirarea termenului de 3 luni din momentul recunoașterii în calitate de bănuit pînă la momentul recunoașterii în calitate de învinuit este o circumstanță prevăzută de legea penală care condiționează excluderea urmăririi penale.

Un alt aspect în vederea clasării cauzei penale este lipsa elementelor componente ale infracțiunii și anume că la data de 03.06.2020 a avut loc procedura de confruntare între partea vătămată și bănuit unde au fost clarificate mai multe circumstanțe care sunt ignorate de către organul de urmărire penală și procuror. În cadrul confruntării s-a stabilit că salariul neoficial a părții vătămate este mai mare de 10 000 lei, iar suma de 3000 lei cu care a fost apreciată bicicleta este una neînsemnată în raport cu venitul părții vătămate, la fel partea vătămată a menționat că, suma de 3000 lei adică costul bicicletei nu este una considerabilă. Organul de urmărire penală nu a luat în considerație declarațiile atât a părții vătămate, cât și a lui Bejenuță Maximus și anume faptul că, toate 4 persoane care se aflau la fața locului au luat-o la fugă deoarece și-a făcut apariția echipajul mobil de poliție, iar persoanele participante în dosarul penal, din frica să nu-i fie aplicată amenda contravențională de 25 000 lei au luat-o la fugă, iar ulterior Bejenuță Maximus se întorcea spre locul unde s-au pornit pentru a-i restitui bicicleta părții vătămate. Aspect este acel moment că pînă la apariția poliției partea vătămată împreună cu Bejenuță și încă două persoane au stat aproximativ peste 40 minute împreună unde Bejenuță Maximus se plimba cu bicicleta care a transmis-o personal părții vătămate, neavînd intenția de a o sustrage. Aceste circumstanțe nu pot fi evitate deoarece prezintă importanță primordială care caracterizează lipsa elementelor infracțiunii.

Lipsa unor semne a obiectului, laturii obiective, laturii subiective se constată prin natura circumstanțelor de drept ce impune achitarea lui Bejenuță Maximus. În cazul cînd un element al infracțiunii lipsește ori nu poate fi constatat referitor la fapta unei persoane și se exclude posibilitatea săvîrșirii acestei fapte de către altă persoană se dispune scoaterea de sub urmărire penală și încetarea urmăririi penale în cauza dată.

Respectiv prevederea nominalizată poate fi aplicată ca temei de neîncepere a

urmăririi penale dacă din actul de sesizare și acțiunile extraprocenale de verificare rezultă inexistența anumitor semne ale oricărei componente a infracțiunii.

Solicită instanței achitarea inculpatului Bejenuță Maximus pe motiv că în acțiunile acestuia nu se conțin elementele componente ale infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2022, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, prima instanță a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului Bejenuță Maximus, just încadrându-le în dispoziția art. 187 alin. (1) Cod penal, - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.*

Necătând la faptul că, inculpatul nu a recunoscut vinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate, săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal de către Bejenuță Maximus este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel, și anume: declarațiile părții vătămate Chirtoacă Andrian depuse în cursul urmăririi penale, precum și declarațiile acestuia depuse în cadrul confruntărilor cu bănuitul/învinuitul Bejenuță Maximus, declarațiile părții vătămate Chirtoacă Andrian fiind audiat la etapa urmăririi penale, martorul Sorescu Octavian, martorul Fleștor Veaceslav, martorul Svalov Nichita

Vinovăția inculpatului se confirmă și prin materialele cauzei penale cercetate în ședința judiciară și în instanța de apel și anume: procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 25.05.2020 (f.d. 11); ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare, ambele din 19 mai 2020 (f.d. 23-24); procesul-verbal de examinare a bicicletei ridicate de la Bejenuță Maximus, și ordonanța organului de urmărire penală privind recunoașterea acesteia în calitate de corp delict și anexată la cauza penală, ambele acte din 27.05.2020 (f.d. 25-27); ordonanța organului de urmărire penală din 27.05.2020 (f.d. 28-29); procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată și bănuitul din 28 mai 2020 (f.d. 50); continuarea confruntării dintre bănuitul și partea vătămată, consemnată în procesul-verbal din 03 iunie 2020 (f.d. 51-52); precum și alte materiale anexate la cauza penală și cercetate la judecarea cauzei.

Instanța de apel prin cercetarea probelor pertinente, concludente, utile și veridice expuse supra a constatat dovedit că, învinuirea adusă inculpatului Bejenuță Maximus în temeiul art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, înaintată la urmărirea penală și susținută de procuror în ședința de judecată, nu s-a confirmat doar în partea agravantei lit. f) - săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile, fiind demonstrată doar sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, care s-a confirmat la judecarea cauzei penale, această faptă fiind întărită întru totul prin probe pertinente și concludente.

Analizând solicitarea apărării de achitare a inculpatului Bejenuță Maximus, instanța de apel a constatat că acest temei nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării

hotărârii contestate în partea constatării vinovăției inculpatului Bejenuță Maximus în comiterea infracțiunii, deoarece jaful comis de către Bejenuță Maximus, este coroborat cu desăvârșire prin probele administrate și examinate în cadrul ședinței de judecată.

De fapt în ședința de judecată inculpatul Bejenuță Maximus nu a recunoscut fapta și a declarat că a luat bicicleta părții vătămate, deplasându-se într-o direcție necunoscută cu permisiunea părții vătămate și intenționa să o restituie.

Totodată, fiind reținute și apreciate critic aceste declarații a inculpatului Bejenuță Maximus din motiv că, au fost depuse în scopul exonerării de la răspunderea penală a acestuia, și versiunea în cauză este combătută din analiza probelor analizate și cercetate în cadrul ședinței de judecată.

În acest context, având în vedere faptul că, acuzatorul de stat în cadrul ședinței de judecată în cadrul examinării cauzei în instanța de fond nu a prezentat probe pertinente și concludente, care ar confirma că prejudiciul cauzat părții vătămate Chirtoacă Andrian în sumă de 3000 lei este considerabil, or partea vătămată Chirtoacă Andrian în cadrul confruntărilor a declarat că prejudiciul cauzat pentru el nu este unul considerabil (f.d. 51 verso), instanța de judecată a calificat corect acțiunile inculpatului Bejenuță Maximus potrivit art. 187 alin. (1) Cod penal, după indicii: jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.

Sub aspectul laturii subiective, ținând cont de împrejurările săvârșirii faptei, astfel cum a fost descris mai sus, instanța a reținut că inculpatul a prevăzut și urmărit încălcarea inviolabilității și libertății lui Chirtoacă Andrian, precum și a urmărit desconsiderarea deplină a relațiilor sociale, astfel a săvârșit faptele cu vinovăție sub forma intenției directe. Cumulul de probe administrat în cadrul cercetării judecătorești, permite instanței de a considera drept demonstrată latura subiectivă a infracțiunii de acțiuni contra patrimoniului reținută în privința inculpatului, exprimată prin intenție.

Totodată, instanța de apel a reiterat că argumentele apelantului prin care solicită de a fi apreciate critic declarațiile părții vătămate, sunt declarative și urmează a fi respinse, or partea vătămată, martorii în cauză au dat declarații în condițiile libertății de voință și conștiință, fiind preîntâmpinați de răspunderea penală pentru darea de declarații false, acestea reflectă adevărul cunoscut de ei, nefiind depuse în sensul de a-l acuza, pe nedrept, fapt confirmat prin însăși declarațiile inculpatului Bejenuță Maximus, date în ședința de judecată în instanța de fond și în instanța de apel, prin care vina în cele înscrinate nu o recunoaște, însă în principiu recunoaște faptul că a luat bicicleta părții vătămate, deplasându-se într-o direcție necunoscută, doar susține că a luat bicicleta cu permisiunea părții vătămate, pe care intenționa să o restituie. Însă la solicitările părții vătămate de a-i restitui bicicleta nu a reacționat.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Bejenuță Maximus, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din sentința instanței de fond, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente,

administrare pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

În viziunea instanței de apel, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpatul Bejenuță Maximus și semnele componenței de infracțiune în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, - „jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane

Nu sunt veridice nici aserțiunile apelantului precum că, în speță modul în care mijloacele de probă au fost obținute s-a desfășurat prin procedee probatorii contrare Codului de procedură penală și jurisprudenței CEDO, și procesul penal în privința inculpatului, în ansamblul său, în sensul art.6 al Convenției nu a fost echitabil, invocând declararea nulității ordonanței de punere sub învinuire a inculpatului Bejenuță Maximus în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, și respectiv achitarea inculpatului, instanța de judecată a ținut să elucideze că, potrivit materialelor cauzei penale, urmărirea penală în această cauză a fost începută la 26 mai 2020.

La 27 mai 2020, prin ordonanța organului de urmărire penală, Bejenuță Maximus a fost recunoscut în calitate de bănuít pentru infracțiunea de jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, infracțiune prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) din Codul penal.

În cadrul urmăririi penale, ulterior audierii bănuítului și efectuării confruntărilor solicitate de partea apărării, au fost efectuate mai multe acțiuni în vederea stabilirii locului aflării lui Bejenuță Maximus, pentru a-i fi adusă la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire și audiat în calitate de învinuit, inclusiv citarea acestuia la organul de urmărire penală, însă careva rezultate pozitive nu au fost obținute, ca într-un final acesta să fie pus sub învinuire în contumacie la 25 august 2020 și totodată, anunțat în căutare.

În acest context, înaintarea acuzării învinuitului Bejenuță Maximus a fost realizată în conformitate cu prevederile art. 282 Cod de procedură penală, la 18 septembrie 2020, adică în ziua în care acesta s-a prezentat la procuror sau a fost adus în mod silit.

Respectiv, nu s-a stabilit încălcarea normelor procesuale penale care reglementează desfășurarea procesului penal, or toate probele au fost administrate fără derogări de la normele procedurale, iar aprecierea acestora de către instanța de judecată a fost efectuată în baza art.26 alin. (2) Cod de procedură penală, precum și în baza art. 27 Cod de procedură penală - libera apreciere a probelor.

În acest sens, instanța de fond întemeiat la numirea pedepsei inculpatului, a ținut cont în deplină măsură de circumstanțele cauzei - inculpatul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune gravă, potrivit caracteristicii eliberate la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu au fost judecat, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, astfel instanța inferioară, conform articolului 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, motivat a concluzionat că, atingerea scopului pedepsei se

v-a asigura prin aplicarea închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune.

Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, legiuitorul acordă dreptul instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens.

În speța dată, rezultă că instanța de fond, reieșind din circumstanțele susmenționate, a considerat rațional ca inculpatul să execute pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, conform art. 90 Cod penal suspendată condiționat executarea pedepsei cu fixarea unui termen de probă de 1 (un) an.

De asemenea, instanța a considerat că scopul pedepsei penale va fi atins fără privarea de libertate a inculpatului, aplicând în privința acestuia prevederile art.90 Cod penal, ca urmare executarea pedepsei urmând a fi suspendată condiționat, pe un termen de probațiune, dându-i inculpatului posibilitatea îndreptățirii încrederii instanței și reintegrării în societate împreună cu membrii familiei sale, fără o pedeapsă privativă de libertate.

În acest sens, reieșind din personalitatea inculpatului Bejenuță Maximus, vârsta acestuia, instanța de judecată a considerat că, în raport cu principiul umanismului, aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executarea reală a acestei pedepse, ar fi prea severă și lipsită de indulgență în raport cu circumstanțele cauzei, găsind astfel de cuviință că, pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei va avea drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului Bejenuță Maximus, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea celui din urmă, cât și a altor persoane.

Astfel, reieșind din considerentele că, Bejenuță Maximus este student, nu este amplasat în câmpul muncii, nu are un salariu lunar stabil, iar de alte venituri nu dispune, instanța de judecată corect a ajuns la concluzia că nu poate aplica față de inculpat pedeapsa în formă de amendă, întrucât executarea unei astfel de pedepse ar putea fi iluzorie, în principiu.

La fel, odată ce inculpatul Bejenuță Maximus nu și-a exprimat acordul la executarea unei pedepse în formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța de judecată fiind în imposibilitate de a aplica o astfel de pedeapsă celui din urmă, or, munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea pedeapsă.

În concluzie, instanța de apel a remarcat că, la individualizarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de cele trei principii care stau la baza individualizării pedepsei, sancțiunea aplicată inculpatului, Bejenuță Maximus, fiind legală, echitabilă și proporțională.

Instanța de apel a constatat că erori de drept în speța nominalizată nu s-au stabilit, acțiunile săvârșite de către Bejenuță Maximus, li s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar pedeapsa i-a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, ținându-se seama de pericolul social al faptei comise,

persoana vinovată, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, astfel temeuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte, la fel nu s-au stabilit.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar declarat de către avocatul Berezovschi A. în numele inculpatului, care solicită casarea acestora, cu emiterea unei noi decizii, prin care Bejenuța M. să fie achitat, pe motiv că acțiunile acestuia nu conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal și încetată cauza pe încălcări de procedură.

În motivarea recursului ordinar invocă aceleași motive ce le-a indicat în apel, suplimentar menționând că:

- instanțele de fond au adoptat o decizie de condamnare contrar legii penale cu încălcarea normelor materiale prevăzute la art. 15 și art. 187 Cod penal;

- pronunțarea integrală a deciziei a fost la data de 22.03.2022, iar la data de 02.03.2022 a fost adoptată de Comisia Situații Excepționale, decizia nr. 5 prin care au fost suspendați toți termenii de procedură pînă la data de 04.04.2022, astfel termenul de 30 zile de contestarea cu recurs începe a curge din ziua următoare, adică din data de 05.04.2022 cu termenul limită de pînă la data de 06.05.2022, astfel constată că recursul ordinar a fost înaintat în interiorul termenului stabilit de art. 422 Cod de procedură penală;

- instanța de apel și-a motivat decizia pe declarațiile părți vătămate care sunt diferite începând cu plîngerea înaintată și terminînd cu declarațiile în instanța de judecată;

- în instanța de apel nu au fost examinate, verificate și nici măcar nu au fost invitați în ședința de judecată la examinarea apelului, astfel instanța de apel nu a avut posibilitate să verifice și să consemneze în procesul verbal al ședinței de judecată declarațiile acestora, iar conform prevederilor Codului de procedură penală instanța de apel era obligată să invite martorii oculari, care de altfel sunt și probele acuzării;

- cercetarea probelor la rejudecarea cauzei penale de instanța de apel este o procedură obligatorie, instituită prin lege, care nu urmează a fi discutată, dar executată, astfel, Curtea de Apel Chișinău, ignorînd prevederile art. 419, 414 Cod de procedură penală;

- după cum rezultă din procesele verbale ale ședințelor de judecată ale instanței de apel și din argumentarea deciziei contestate, în cadrul ședințelor au fost cercetate toate probele, martorii oculari nu au fost interogați în cadrul ședinței de judecată, iar conform prevederilor CPP este obligatoriu să dea declarațiile toți martorii care au participat în instanța de fond, iar instanța de apel a examinat doar o parte din probele care au fost puse la baza deciziei de condamnare unde aceasta din urmă capătă un caracter ilegal și neîntemeiat;

- probele ce au fost puse la baza hotărîrii de condamnare a lui Bejenuța Maximus, nu au fost cercetate în mod public în ședința de judecată a instanței de apel, de asemenea, nefiind audiați martorii, și alte probe noi nu au fost prezentate în

procesul rejudecării cauzei în instanța de apel;

- instanța de apel, la rejudecarea cauzei, nu a respectat nici corectitudinea procedurală a administrării probelor, așa după cum cer prevederile art. 100 Cod de procedură penală, nici nu a dat o apreciere probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, după cum este stipulat în art. 101 Cod de procedură penală.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia, în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

Reieșind din prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului ordinar este de 30 zile de la data pronunțării deciziei.

Din actele dosarului rezultă, că decizia instanței de apel adoptată la data de 25 ianuarie 2022, în prezenta cauză, a fost pronunțată integral la data de 22 martie 2022, iar potrivit recipisei anexate la materialele cauzei, avocatului Berezovschi Adrian la aceeași dată, i-a fost înmănată copia motivată a hotărârii judecătorești (f.d. 244 v. 1).

Prin urmare, Colegiul penal atestă că avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului, a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel la data de 04 mai 2022, fapt confirmat prin scrisoarea primită pe adresa de email a Curții Supreme de Justiție (f.d. 3 v. 2).

În prezenta speță, Colegiul penal constată că, termenul de 30 de zile se calculează începând cu data de 22 martie 2022, pe când inculpatul a depus recurs ordinar, abia la data de 04 mai 2022, cu mult după expirarea termenului de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar.

Instanța de recurs nu poate reține critica recurentului, precum că, la data de 02.03.2022 a fost adoptată de Comisia Situații Excepționale, decizia nr. 5 prin care au fost suspendați toți termenii de procedură până la data de 04.04.2022, astfel termenul de 30 zile de contestare cu recurs începe a curge din ziua următoare adică din data de 05.04.2022 cu termenul limită de până la data de 06.05.2022, astfel constată că recursul ordinar a fost înaintat în interiorul termenului stabilit de art. 422 Cod de procedură penală. În acest sens, Colegiul penal menționează că, în conformitate cu pct. 5.3.4 a Dispoziției nr. 5 din 02 martie 2022 a Comisiei Situații Excepționale a Republicii Moldova, termenele de comunicare a actelor de procedura, de depunere și soluționare a plângerilor, altele decât cele reglementate de pct. 5.3.2, se întrerup, urmând ca de la data încetării stării de urgență să înceapă să curgă un nou termen, de aceeași durată. Termenele de exercitare a cauzelor de atac în cauzele penale, cu excepția celor judecate potrivit prezentei dispoziții, se întrerup, urmând ca de la data

încetării stării de urgență să înceapă să curgă un nou termen, de aceeași durată. Astfel, Colegiul atestă că, în prezenta speță, avocatului Berezovschi A., la data de 22 martie 2022, i-a fost comunicată decizia integrală a instanței de apel, acesta neobiectând asupra faptului că, nu a fost întrerupt termenul de comunicare a actului.

Totodată, conform pct. 5.3.2, a aceleiași dispoziții, cauzele penale aflate în curs pe rolul instanțelor de judecată, indiferent de etapa de examinare, se suspendă de drept pe durata stării de urgență, cu excepția celor de la pct. 5.3.1 lit. c), precum și a următoarelor cauze: b) cele în care au fost dispuse măsuri preventive. Reieșind din materialele dosarului, se constată că în prezenta speță a fost dispusă măsura preventivă – obligarea de nepărsire a locului de trai.

Prevederile alin. (2) și (3) art. 230 Cod de procedură penală stipulează că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal, conchide că termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar de către avocatul Berezovschi A. în numele inculpatului a fost depășit, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului, ca fiind declarat peste termen.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2022, în cauza penală în privința lui **Bejenuță Maximus Xxxxx**, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 14 septembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Plămădeală Ghenadie